

ЛЕВСКИ В МОЯ КЛАС

„Бъдещето на света е в моята класна стая днес. Трябва да бъде много внимателна, за да не пропусна и най-малката възможност да подобря бъдещето...“

Това бъдеще толкова много го обичам. Бунтуват се, спорят, искат, говорят. Повечето имат собствено мнение и не се боят да го изкажат и отстояват. Ето това наричам аз героите на нашето време! Има деца, чийто живот не е никак лесен и въпреки това гледат с вяра към утрешния ден. Моята мисия е да ги накарам да повярват в себе си, да мечтаят смело, да не се страхуват... Моят Левски не се набива на очи, не е нахален, не се натрапва. Дори на външен вид на него прилича. И погледът му е ясен, открит – чета в него честност, доблест, доброта... Понякога е пълен с меланхолия, а като го попитам какво му е, отговаря: „Нищо, госпожо, аз просто не съм много по щастие...“ Но дава всичко за доброто на другите.

Винаги търсещ, питащ, откриващ. Често си мисля, че той е учителят. Мисълта му е ясна, точна, мъдра. Е, не е дете без недостатъци, той и дяконът не е бил... но изпъква с хуманност и съвест. Понякога се ядосвам колко е вироглав и колко не възприема моите идеи (то е може би, защото има свои). Прави ми силно впечатление, че въпреки това помни всичко, което говоря. И пак има своите идеи, своето мнение, своята вяра. Не се примирява с несправедливостта, подлостта, алчността. Средата, която го заобикаля, не го е направила лош, не е успяла да го оцапа. Затова му се възхищавам и се радвам, че го има.

Неговите идеи са нови, хуманни, идеални. Хем се бори с лошото и дава пример за добро, хем никого не съди, не обвинява, не напада. Неговата битка е тиха; душата му е смела – променя тези, които са до него, има силата да промени и ... всички останали. Това е той – Левски от моя клас – един съвременен герой!